

ת"ד 798/09/17 - מדינת ישראל נגד יובל אולמן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 798-09-17 מדינת ישראל נ' אולמן

בפני
בעניין: כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יובל אולמן

הנאשמים

גזר דין

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בגרימת תאונת דרכים עת לא צייתה לתמרור 301 ופגעה ברכב משא עם גרור.

תוצאות התאונה חבלה (רגילה) ונזקי רכוש.

מתחם עונשי נע בין 3 חודשי פסילה לבין 9 חודשי פסילה.

מלוא תיק החקירה הונח בפניי.

לזכותה של הנאשמת הודאתה באשמה, אשר חסכה זמן שיפוטי ואשר חסכה הטרחת העדים.

עוד אציין, כי אכן הנאשמת הפנימה טעותה וכבר במעמד השימוע בפני קצין המשטרה קיבלה אחריות.

קצין המשטרה החליט שלא לפסול רישיון נהיגתה פסילה מנהלית בשל העובדה כי הבינה טעותה.

עיון בתיק החקירה, מעלה כי הנאשמת טענה לסנוור אך אין כל התייחסות של הבוחן המשטרתי לטענה זו.

הלכה פסוקה היא, כי מקום שקיימים מחדלי חקירה, יש להניח לטובת נאשם, נכונות טענותיו, בכך נסיבה מקלה המצדיקה חריגה לקולא ממתחם הענישה.

- הנני דנה את הנאשמת לתשלום קנס בסך 1500 ₪ או 30 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 90 ימים.

- הנני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 60 יום.

ריצוי הפסילה נדחה עד 90 יום.

- הנני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים וזאת על תנאי למשך שנתיים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט' שבט תשע"ח, 25 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.